

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Lustrumreis: Moskou: over vodka, MICEX en het Kremlin

Seggeren, A.F. van

Citation

Seggeren, A. F. van. (2005). Lustrumreis: Moskou: over vodka, MICEX en het Kremlin. *Bestuurskundige Berichten*, 20(4), 18-21. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211415>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211415>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Lustrumreis: Moskou

Over vodka, MICEX en het Kremlin

Oeff, wat hadden we hier lang naar toegeleefd, de lange reis naar Moskou. De laatste paar weken voordat we vertrokken was het nog wel even hard werken, maar toen was het moment eindelijk daar. Dinsdag 23 Augustus, 4 uur s'ochtends stond achter het FSW de Commissie Buitenland samen met de andere 27 deelnemers en onze gids, Suzanne, klaar om te vertrekken, klaar om te beginnen aan de reis naar Moskou. Na iets langer gewacht te hebben dan was gepland, vertrokken we om een uurtje of 5 met de bus richting het vliegveld in Düsseldorf. Na een reis van ongeveer 3 uur lang lekker dommelen in de bus kwamen we aan bij het vliegveld.

We waren goed op schema en het inchecken veranderde hier niks aan. Hoewel er een beetje angsten waren voor te zware bagages en ander soort problemen (het is natuurlijk wel buiten Europa!), verliep het inchecken snel en soepel. Na een kopje koffie te hebben gedronken, een beetje taxfree shoppen en zonder problemen door de douanecontrole te komen, konden we aan boord van het echt kleine vliegtuigje van Germania express. Nadat we een tijdje in de lucht zaten, zeiden we tegen elkaar, "Goh, tot nu toe gaat echt alles allemaal goed, lekker begin!". Dit was nog niet over onze lippen gekomen of de piloot riep om dat we over tien minuten zouden landen in Berlijn vanwege een technische storing. Sommige personen waren hier meer verheugd over dan anderen, want het betekende een extra keer landen en stijgen. Nadat we in Berlijn waren

"Vele telefoontjes later, met zowel het hostel als de reisorganisatie, kwam er eindelijk een bus aanrijden die ons naar het hostel bracht."

geland, werden we uit het vliegtuig gehaald en in een bus gezet. Nadat we 10 meter hadden gereden, stonden we nog een half uur in de bus te wachten tot we weer terug mochten in onze nieuwe vliegtuig. Dit leverde ons maar een uurtje vertraging op, dus dat viel heel erg mee. Al met al waren we al rond half 5 Russische tijd geland in Moskou. Ook waren er geen problemen met onze bagage.

Maar toen kwam het tweede probleem: de bus die ons zou brengen naar het hostel. Er zou iemand klaar staan met een bordje met B.I.L. erop, maar door onze vertraging liep dat allemaal een beetje mis. Vele telefoontjes later, met zowel het hostel als de reisorganisatie, kwam er eindelijk een bus aanrijden die ons naar het hostel bracht.

Uiteindelijk was het dan toch weer vrij laat voordat we aankwamen op de plaats van bestemming en kon ons geplande etentje met de hele groep niet doorgaan. Toen ging iedereen maar in de buurt op strooptocht naar wat eten, wat betekende dat mensen belandden in de Russische pizzahut en een Italiaans restaurantje. De avond werd daarna

door velen voortgezet in hun bedje in de mooie jaren '70 stijl (tweepersoons!) hostelkamers. De volgende dag werd namelijk gelijk de zwaarste.

Op woensdag werd men al om half acht gewekt, zodat we om half tien bij de Federal Financial Markets Service (FFMS) of Russia en de Moscow Interbank Currency Exchange (MICEX) op de stoep stonden. De MICEX is de Russische versie van onze AEX index, de effectenbeurs en kapitaal beurs. In het gebouw waar we zaten, was ook de effectenbeurs gevestigd. Het hoofd van de FFMS hield een lezing voor ons, waarin hij uitlegde wat de FFMS is en de ontwikkelingen op de financiële markt van Rusland beschreef. De FFMS is de regulator van elke financiële markt in Rusland behalve van de bank en verzekeringssector. Hij gaf aan dat de financiële markt in Rusland stabiel is en dat het sinds 2000 ook erg gegroeid is. Het doel van FFMS is om de financiële markt in Rusland op eigen kracht te laten werken, zodat de FFMS eigenlijk overbodig wordt. Verder was het een erg economisch praatje waarvan vooral onze minors economie hebben genoten, maar mij zo nu en dan boven de pet ging. Maar ik heb wel erg genoten van de thee en koekjes. Als afsluiting van de excursie kregen we de huidige effectenbeurs te zien.

Na deze excursie vertrokken we naar het Rode Plein waar

"Volgens d'Hamecourt was drank de oorzaak van alle ellende in Rusland & Moskou: vieze stinkende mannen, maar ook de oorzaak van de vele ongelukken op de weg en ongelukken op het werk."

iedereen de mogelijkheid kreeg om te lunchen en even rond te kijken. Hier vonden we ook gelijk het meeste geliefde afsprekpunt van de hele reis, het paard met de generaal erbovenop. Nadat we hier om twee uur verzameld hadden, vertrokken we lopend naar de Administration of the President. Eenmaal aangekomen bleek dat we te vroeg waren en daarom liepen we nog even een rondje om. Tijdens deze wandeling kregen we ook nog het oude gebouw van de KGB te zien. Nadat we uiteindelijk bij de Administration naar binnen mochten en al onze paspoorten grondig werden bekeken, werden door een complete delegatie ontvangen. Acht mannen en vrouwen stonden voor ons klaar om ons voor te lichten over de Administration of the President. Het was erg duidelijk dat het de eerste keer was dat er studenten over de vloer kwamen bij de Administration. Ze wisten niet precies wie allemaal nodig waren voor een lezing, want naast een drie heren van verschillende afdelingen, waren er hun assistenten, iemand van de buitenlandse zaken, die het contact had verzorgd en een tolk. De heren vertelden eerst iets over de politieke structuur in Rusland. Het politieke systeem bestaat uit twee kamers, de Duma en de Federation Council. In de Duma zitten gekozen vertegenwoordigers van het Russische volk en in de Federation Council vertegenwoordigers van de uitvoerende en wetgevende macht van de deelstaten. Deze twee kamers bepalen de wetgeving in Rusland. Er wordt duidelijk benadrukt tijdens de lezing dat Rusland democratisch is, maar de president heeft echt nog veel macht. De president moet namelijk elke wet goedkeuren en heeft ook een vetorecht. Ook kan de president wetten voorstellen. Daarnaast is er natuurlijk ook nog de president, waar de Administration of the President voor werkt. De taken van de Administration hangt dan ook af van welke machten de president heeft en wat hij overlaat aan de Administration. Daardoor komt het erop neer dat de Administration een uitvoerende taak heeft, maar ook wel wetten voorbereidt die de president aan de Duma voorlegt. Maar het betekent niet dat de ambtenaren die bij de Administration werken, moeten vertrekken als er een nieuwe president komt. Na deze lezing van drie kwartier werden we heel gauw de deur uitgewerkt.

Een beetje gedesillusioneerd gingen we toen weer verder naar de laatste excursie van die dag:

Greenpeace. Na een lange tocht met de metro en een eind lopen, kwamen we aan bij een klein achteraf gebouwtje, praktisch een hokje. Bij aankomst bleek dat de man met wie wij een afspraak hadden afwezig was. Maar gelukkig wilde een collega van hem het wel overnemen en er kwam ook nog een erg leuk verhaal uit. Greenpeace is begonnen in Rusland in 1991 met 8 werknemers en nu uitgegroeid tot 50. Ze concentreren zich vooral op de kernenergie en het bos in Rusland, maar ook het aspect vervuiling wordt meegepakt. Greenpeace is in Rusland dé non-governmental organisation van Rusland, hoewel het milieubeleid in Rusland totaal geen prioriteit is. Het valt onder de minister van natuurlijke bronnen, die als laatste taak heeft de bescherming van de natuur. Maar Greenpeace doet hun best om de bewindslieden te bereiken en de

milieubescherming hoger op de agenda te plaatsen. Het eerste wat ze proberen is lobbyen. Het lobbyen dat ze uitvoeren, gebeurt bij de laagste laag van de overheidsorganisaties. Als ze het personeel met de lagere functies kunnen bereiken dan kunnen die het doorgeven aan hun bazen. Hiermee kan nog wel eens wat bereikt worden, maar dan is er nog een probleem. Het implementatiesysteem van Rusland is erg zwak waardoor het milieubeleid dat met grote moeite tot stand is gekomen nauwelijks wordt uitgevoerd. Ook probeert Greenpeace media aandacht te krijgen voor het milieu om het hoger op de agenda te krijgen. Maar ook dit is moeilijk, het is namelijk ook geen prioriteit van het Russische volk en veel televisiezenders leggen zichzelf censuur op. Geen dingen op de televisie die de regering niet ziet zitten. De Russische Greenpeace heeft dus een zware taak in Rusland liggen, maar gelukkig veel steun uit het buitenland.

De donderdagochtend werden we ontvangen bij de Federation Council of the Federal Assembly of Russia door de heer Bavykin, hij had namelijk op de Russische ambassade in Nederland gewerkt en ook gestudeerd aan de Universiteit Leiden. Hij leverde ons af aan een pr-medewerkster en die gaf ons een rondleiding en algemene informatie over de Council. De Council bestaan nog maar sinds 1994 en de wet erover is

al meerdere malen veranderd. Nu bestaat de Council uit 174 mensen, van elke deelstaat een vertegenwoordiger van de wetgevende macht en de uitvoerende macht, gekozen door het hoofd van de macht. Ze hebben twee keer in de maand een plenaire sessie en nemen deel in verschillende comités. Het

“Er ontstond een vrij interactieve bijeenkomst, er werden over en weer verteld over het leven op de universiteit.”

plaatsnemen in de Council is een fulltime functie en andere commerciële activiteiten zijn niet mogelijk. De machten van de Council bestaat uit het aannemen van wetten of het wijzigen van wetten. Ze krijgen wetten doorgeschoven vanuit de Duma en kunnen die dan aannemen, afwijzen of wijzigen. Na de rondleiding belanden we in een perszaaltje waar de heer Bavykin en een vertegenwoordiger van buitenlandse betrekkingen, mevrouw Seregva, al zitten. Deze mevrouw legt ons nog iets meer uit over de machten van de Council en de structuur. De Council heeft naast de wetgevende macht, ook het recht om rechters te benoemen, besluiten te nemen over de inzet van het Russische leger buiten Rusland en over verkiezingsdata. De vertegenwoordigers van de Council

nemen allemaal deel in comites en raden waarin verschillende deelonderwerpen worden behandeld, zodat er ook specialisatie is in de Council. Verder is er nog een Raad van wetgevers die advies geeft over de samenwerking met de deelrepublieken over de aanpassing van de wetten van de deelrepublieken. De excursie werd beëindigd met een vragenronde uit het publiek. Nadat iedereen weer eens gebruik had gemaakt van de toiletten (openbare toiletten zijn in Rusland namelijk niet te vertrouwen), vertrokken uit het mooie gebouw en op weg naar een lekkere lunch. De volgende excursie was een bezoek aan Peter d’Hamecourt. Mijn verwachtingen bij deze bekende NOS reporter was een mooi groot statig kantoor, maar niets is minder waar. Ergens in een onvindbaar flatgebouw op de tweede verdieping zit het eigen bedrijf van Peter d’Hamecourt. We kwamen binnen met z’n tweeëndertigen en we pasten net in het kantoor. Eigenlijk alles gefinancierd door hem. Maar helaas kregen we niet hem zelf te zien, maar wel zijn vriend en ook vertolker ten tijde van zijn presidentschap. Hij had nu ook een belangrijke functie gekregen bij de stichting. Het doel van de stichting is de samenleving ontwikkelen aan de hand van de waarden democratie, hervorming en internationale democratie. Het beleid van Gorbachev tijdens zijn hervormingsperiode moet worden doorgezet en daar lobbyt de stichting voor. Hiernaast worden er ook nog onderzoeken gedaan naar de hervormingsperiode van Gorbachev. Deze laatste excursie was ook de kortste en daardoor stonden we al met drie kwartier weer buiten de deur. Maar niemand ondervond hiervan hinder. Nu konden ongestoord genieten van onze laatste avond en dag in Rusland. Want op dinsdag om twee uur s’middags begon onze terugreis weer. Nadat iedereen zo ongeveer zijn laatste roebels had opgemaakt op het vliegveld, stapten we iets wat huiverig weer in het vliegtuig om uiteindelijk 1 uur s’nachts weer in Leiden te zijn. En wat verlangde iedereen toch naar zijn eigen bed.... —□

Albertje Femke van Seggeren

